

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1089

гр. София, 15.03.2011 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав, в закрито заседание на 15.03.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

като разгледа дело номер **1941** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Б. А. Б. против заповед № ДК-09-С-07/08.02.2011г. на началника на Регионалната дирекция за национален строителен контрол (РДНСК) – Югозападен район. Със заповедта е забранено ползването на неприет по установения ред строеж «Трети етаж на жилищна сграда», находящ се в урегулиран поземлен имот (УПИ) V-160, кв.8, по плана на гр. С, кв. С, с административен адрес: гр. С, кв. С, ул. «Крайречна» № 9; разпоредено е прекъсване на захранването и преустановяване доставянето на електроенергия до определения за премахване обект. Направено е искане за спиране на допуснатото съгласно чл.217, ал.1, т.3 ЗУТ предварително изпълнение на заповедта.

С разпоредбата на чл.217, ал.2 ЗУТ е допуснато спиране от съда на предварителното изпълнение на актовете по ал.1; законът не е посочил основанията, при които съдът може да спре изпълнението на административния акт. По силата на препращащата норма на чл. 213, ал. 1 от ЗУТ следва да намери приложение общата норма на чл. 60, ал. 1 от АПК, в която са посочени основанията, при които може да се допусне предварително изпълнение на административните актове. По аргумент за противното, за да постанови спиране по реда на чл. 217, ал. 2 от ЗУТ на допуснатото по закон предварително изпълнение на актовете по чл. 217, ал. 1 от ЗУТ следва да се установят някои от основанията по чл. 60, ал. 1 от АПК.

От друга страна, не са налице данни за опасност, че изпълнението на акта при евентуално отхвърляне на жалбата може да бъде осуетено. Наред с това, предварителното изпълнение е единствената мярка, която може да се наложи с оглед обезпечаване изпълнението на акта, преди влизането му в сила, но допускането ѝ от административния орган е обвързано с тежестта за доказване на наличието на съответното основание. С допуснатото от закона предварително изпълнение на

заповедите измежду посочените в чл.217, ал.1 ЗУТ е презумирано наличие на спешна необходимост от прилагане на тази заповед и разпоредените с тях мерки. Съгласно ал.2 на чл.217 ЗУТ, съдът може да спре изпълнението, с изключение на заповедите по т.2 от чл.217, ал.1 ЗУТ. Следователно, само за последните законодателят е намерил, че тази необходимост е винаги налице и тя е по-належаща от интересите на пряко засегнатите лица. Процесната заповед не е от този вид; представят се с жалбата доказателства, от които в достатъчна степен е видно, че обектът функционира от продължително време. Не са налице данни, които да сочат необходимост от незабавното прекратяване на използването му. Ето защо, не може да се приеме, че съществува засегнат особено важен държавен или обществен интерес, за чиято защита е необходима спешна намеса, обосноваваща изключението от общото правило на чл.166, ал.1 АПК. По изложените съображения съдът в настоящия състав приема, че искането за спиране следва да бъде уважено.

Предвид горното и на основание чл.154, ал.1, чл.157, ал.1, чл.170, ал.1 и чл.171, ал.4 АПК и чл.217, ал.2 ЗУТ, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

I. СПИРА предварителното изпълнение на заповед № ДК-09-С-07/08.02.2011г. на началника на Регионалната дирекция за национален строителен контрол – Югозападен район.

II. НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 06.04.2011г. от 09.30ч.

КОНСТИТУИРА като страни в производството:

1. Жалбоподател: Б. А. Б., с адрес: гр. С, кв. С, ул. «Крайречна» № 9.

2. Ответник: началник на Регионалната дирекция за национален строителен контрол – Югозападен район, с адрес: гр. С, ул. «Алабин» № 35.

УКАЗВА на ответника, че трябва да установи съществуването на фактическите основания, посочени в оспорения акт, и изпълнението на законовите изисквания при издаването му.

ЗАДЪЛЖАВА ответника в 14-дневен срок от съобщаването, но най-късно в открито съдебно заседание на 06.04.2011г. от 09.30ч. да представи по делото заверено копие от нотариален акт № 31, том V, дело № 498/1976г., цитиран в оспорения акт, но неприложен в преписката.

УКАЗВА на жалбоподателя, че е в негова тежест да докаже съществуването на обстоятелствата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици.

УКАЗВА на жалбоподателя, че съгласно чл.41 от Гражданския процесуален кодекс, страната, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който веднъж ѝ е връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес. При неизпълнение на това задължение, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

ДА СЕ ПРИЗОВАТ страните за насроченото открито съдебно заседание.

Определението подлежи на обжалване само в частта му по т.І, с частна жалба, в 7-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд; в останалата си част определението не подлежи на обжалване. Заедно с преписа от него на ответника да се връчи копие от жалбата.

Съдия: /п/

